

Δικαστήριο 14.6.2018

ΑΠΟΦΑΣΗ 113 /2018

Να δημοσιευτεί
27.6.2018

(αριθμός κατάθεσης αγωγής: 13/30.1.2017)

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ελεονώρα Λινάκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ευγενία Παναγιωτίδου, Πρωτοδίκη, Αικατερίνη Καραχάλιου, Πρωτοδίκη-Εισηγήτρια, και από τη Γραμματέα Δικαία Μάρκογλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 18 Ιανουαρίου 2018, για να δικάσει τη με αριθμό κατάθεσης 10/25.1.2017 αγωγή μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) Μονοπρόσωπης Εταιρίας Περιορισμένης Ευθύνης με την επωνυμία «ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ ΕΠΕ», που εδρεύει στη Ρόδο, 5^ο χλμ. Ρόδου-Λίνδου, ΑΦΜ 999244953 και εκπροσωπείται νόμιμα και 2) Θωμάς-Δημήτριος Σπανός του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου, 5^ο χλμ. Ρόδου-Λίνδου, ΑΦΜ 027637336, οι οποίοι κατέθεσαν προτάσεις και δεν παραστάθηκαν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία «ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΥΘΟΠΟΙΪΑ Α.Ε.», που εδρεύει στο Αιγάλεω Αττικής, Λεωφ. Κηφισού αρ. 107, ΑΦΜ 000251401000 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία κατέθεσε προτάσεις και δεν παραστάθηκε κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ δημόσια συζήτηση της υπόθεσης, η οποία ορίστηκε, δυνάμει της από 7.6.2017 πράξης ορισμού συζήτησης του Προέδρου Πρωτοδικών Ρόδου, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως αναφέρεται παραπάνω.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμβαση απλής διανομής, χαρακτηρίζεται η σύμβαση με την οποία για ορισμένο ή αόριστο χρόνο, ο ένας συμβαλλόμενος (παραγωγός) υποχρεούται να πωλεί για ορισμένη εδαφική περιοχή σ'άλλον (διανομέα) τα προϊόντα παραγωγής του, τα οποία στη συνέχεια ο τελευταίος μεταπωλεί σε τρίτους στο δικό του όνομα, για δικό του λογαριασμό και με δικό του επιχειρηματικό

κίνδυνο, αποσκοπώντας σε εμπορικό κέρδος που αντιστοιχεί στη διαφορά της τιμής αγοράς και της τιμής πωλήσεως, αναλαμβάνοντας συνήθως και την υποχρέωση να ακολουθεί τις οδηγίες του παραγωγού ως προς την εμφάνιση και ομοιότητα των πωλουμένων προϊόντων, να διαθέτει προσωπικό για την προώθηση των πωλήσεων, να προστατεύει τα συμφέροντα και την φήμη του παραγωγού, να διαθέτει τα αναγκαία αποθέματα για να μην παρουσιαστούν ελλείψεις στην αγορά, διατηρώντας με δικά του έξοδα κατάλληλη οργάνωση και υποδομή, και έχοντας το δικαίωμα να καθορίζει ο ίδιος τις τιμές με τις οποίες μεταπωλεί τα προϊόντα προς τρίτους ή να έχουν συμβατικά καθοριστεί ανώτατα ή κατώτατα όρια χωρίς όμως ο τελευταίος (διανομέας) να ενεργεί ως τμήμα της εμπορικής οργάνωσης του προμηθευτή και χωρίς να συμφωνηθεί μεταξύ τους ο όρος της αποκλειστικότητας (όπως στη σύμβαση αποκλειστικής διανομής) υπό την έννοια ότι ο διανομέας αναλαμβάνει τη συμβατική υποχρέωση κατά τη λειτουργία της σύμβασης να μην ασκεί ανταγωνιστικές πράξεις διαθέτοντας στους πελάτες του δικτύου του αποκλειστικά και μόνον τα συμβατικά προϊόντα του προμηθευτή. Η σύμβαση αυτή (απλής διανομής) ως διαρκής ενοχική σύμβαση, όπως αυτή της αποκλειστικής διανομής δεν έχει ρυθμιστεί νομοθετικά θεμελιούμενη στην συνταγματική αρχή της οικονομικής ελευθερίας (άρθρο 5 παρ 1 του Συντάγματος) και στην υπό του άρθρου 361 ΑΚ προβλεπόμενη αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων, μπορεί να λυθεί με καταγγελία, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων περί εντολής του ΑΚ που κατ' ρητή επιταγή του άρθρου 91 ΕμπΝ εφαρμόζονται στη σύμβαση παραγγελίας η οποία ομοιάζει ως προς τα ουσιώδη στοιχεία με τη σύμβαση διανομής (ΕφΘεσ 496/2011 ΕΕμπΔ 2011, 355, ΕΑ 2826/2010 ΕΕμπΔ 2011, 75). Μεταξύ των διατάξεων περί εντολής είναι και αυτή του άρθρου 725 ΑΚ κατ' την οποία ο εντολοδόχος έχει δικαίωμα να καταγγείλει την εντολή ελευθέρως και απεριορίστως κατ' πάντα χρόνο χωρίς να δεσμεύεται από συμφωνία με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας. Σε περίπτωση άκυρης, χωρίς σπουδαίο λόγο ή κατ' κατάχρηση δικαιώματος ή κατ' των χρηστών ηθών καταγγελίας της εντολής, ο εντολοδόχος υποχρεούται να ανορθώσει τη θετική και αποθετική ζημία που υπέστη ο εντολέας εξαιτίας της, ήτοι να του καταβάλει πλήρες το διαφέρον, όπως στις αμφοτεροβαρείς συμβάσεις, κατ' άρθρο 725 παρ 2 ΑΚ (ΕΑ 2803/2008 ΔΕΕ 2009, 222, ΕφΘεσ 1628/2004 ΔΕΕ 2004. 1177, ΕΑ 874/2002 ΕΛΔνη 44, 248). Λόγω όμως της φύσης της

σύμβασης εντολής ως σχέσης εμπιστοσύνης, η ανάκληση ή η καταγγελία της και αν ακόμα είναι καταχρηστική, δεν είναι ποτέ άκυρη, χορηγεί όμως στον εντολέα το δικαίωμα να ζητήσει αντικατάσταση κάθε θετικής και αποθετικής ζημίας που υπέστη από την ανάκληση ή την καταγγελία της εντολής. Το ίδιο δε δικαίωμα αποζημίωσης έχει ο εντολοδόχος (άρθρο 723 ΑΚ) αν υπάρχουν περιστατικά αναγόμενα στη σφαίρα ευθύνης του εντολέα, ιδιαίτερα δε όταν η καταγγελίας είναι άκυρη και η ανάκληση έγινε χωρίς σπουδαίο λόγο (ΑΠ 881/2010 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 390/2004 ΔΕΕ 2005, 65 ΑΠ 588/2002 ΝΟΜΟΣ, ΕΑ 1628/2004 ΔΕΕ 2004.1177). Έτσι, στη σύμβαση της απλής διανομής, στην οποία εφαρμόζονται, όπως προαναφέρθηκε, αναλογικά οι διατάξεις των άρθρων 724 και 725 του ΑΚ λόγω της ιδιαίτερης σχέσης εμπιστοσύνης που διέπει τους συμβαλλομένους σ' αυτήν, η άκυρη ή καταχρηστική καταγγελία της εν λόγω σύμβασης, δεν είναι ποτέ άκυρη και επιφέρει πάντα τη λύση της, παρέχεται δε στον εντολέα ή στον διανομέα (εντολοδόχο), μόνο δικαίωμα να ζητήσουν αποκατάσταση κάθε θετικής και αποθετικής ζημίας που υπέστησαν από αυτή, όχι όμως και να αξιώσουν την αναγνώριση της ακυρότητας της καταγγελίας και την εκπλήρωση της σύμβασης, αφού εκλείπουν πλέον οι προϋποθέσεις της σχέσης εμπιστοσύνης που αξιώνει η ως άνω σύμβαση (ΑΠ 804/2015, ΑΠ 163/2011, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 39/2004 ΝοΒ 2003, 6661, ΕΛΛΔνη 2005.1656, ΕΑ 5826/2010 ΕΕμπΔ 2011 73, ΕφΠειρ 368/2016, ΝΟΜΟΣ). Τέλος, η άσκηση του διαπλαστικού δικαιώματος της καταγγελίας της διαρκούς σύμβασης διανομής υπόκειται στους περιορισμούς του άρθρου 281 ΑΚ και επομένως, αν το δικαίωμα αυτό ασκείται κατά προφανή υπέρβαση των από την καλή πίστη, τα χρηστά ήθη ή τον κοινωνικό ή οικονομικό σκοπό του δικαιώματος διαγεγομένων ορίων, συνιστά εξ αντικειμένου παράνομη πράξη, οπότε συντρέχοντων και των λοιπών όρων του άρθρου 914 ΑΚ, γεννάται αξίωση προς αποζημίωση από αδικοπραξία (ΕφΑθ 1494/2017, ΑΠ 1554/2008, ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή τους οι ενάγοντες εκθέτουν ότι στα πλαίσια της εμπορικής δραστηριότητας της πρώτης εξ αυτών, συνήψαν στη Ρόδο με την εναγόμενη σύμβαση απλής διανομής των προϊόντων της τελευταίας, υπογεγραμμένης προς τούτο και της από 1.10.2010 σύμβασης εγγύησης. Ότι με την σύμβαση αυτή (εγγύησης) αφενός μεν συνομολόγησαν, προς εξασφάλιση μελλοντικών απαιτήσεων της

εναγόμενης, την εγγραφή προσημείωσης στο, λεπτομερώς στο αγωγικό δικόγραφο περιγραφόμενο, ακίνητο ιδιοκτησίας της πρώτης ενάγουσας, αφετέρου δε ανέλαβαν αμφότεροι την υποχρέωση αποδοχής συναλλαγματικής εκδοθείσας από την εναγόμενη, λευκής ως προς τα στοιχεία της ημερομηνίας λήξης και του ποσού. Ότι παρά την έκδοση της αναφερόμενης δικαστικής απόφασης που διέταξε την εγγραφή προσημείωσης στο εν λόγω ακίνητο μέχρι του ποσού των 100.000 ευρώ, η εναγόμενη αρνείτο να προβεί σε μεταγραφή αυτής στα οικεία βιβλία του Κτηματολογίου Ρόδου, σε επικοινωνία, δε, του δεύτερου εξ αυτών με τον πληρεξούσιο δικηγόρο της εναγόμενης, ημέρες μόλις μετά την υπογραφή της σύμβασης εγγύησης, τούτος τον ενημέρωσε ότι δεν επρόκειτο να προχωρήσουν σε συνεργασία αν προηγουμένως αυτός δεν αποδεχόταν νέα λευκή συναλλαγματική. Ότι κατόπιν των ανωτέρω, προέβη ο ίδιος ο δεύτερος εναγόμενος σε μεταγραφή της ανωτέρω απόφασης στο Κτηματολόγιο Ρόδου το έτος 2014, ενημερώνοντας προς τούτο τον υπεύθυνο πιστωτικού ελέγχου και τον διευθυντή πωλήσεων Νοτίου Αιγαίου της εναγόμενης, πλην όμως οι ανωτέρω του κατέστησαν εκ νέου σαφές ότι ενδεχόμενη συνεργασία τους θα μπορούσε να λάβει χώρα μόνο με πληρωμή των εμπορευμάτων τοις μετρητοίς. Ότι η ανωτέρω συμπεριφορά της εναγόμενης, συνιστάμενη στη μη μεταγραφή της δικαστικής απόφασης και στην εκδήλωση της πρόθεσής της να ανακαλέσει τα συμφωνηθέντα, συνιστά καταγγελία της καταρτισθείσας σύμβασης διανομής, η οποία τυγχάνει καταχρηστική και αντίθετη στα χρηστά ήθη. Με βάση το ιστορικό αυτό και κατ' εκτίμηση των αγωγικών αιτημάτων, ζητούν, να υποχρεωθεί η εναγόμενη να εκτελέσει τη σύμβαση διανομής με τους ήδη διατυπωθέντες στην από 1-10-2010 σύμβαση εγγύησης όρους, επικουρικά δε, να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλλει στην πρώτη εξ αυτών το ποσό των 250.000 ευρώ, ως αποκατάσταση της θετικής και αποθετικής ζημίας που υπέστη από την καταχρηστική καταγγελία της σύμβασης, νομιμοτόκως από την επίδοση της ένδικης αγωγής, στον δε, δεύτερο εξ αυτών κατ' ελάχιστο το ποσό των 50.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης, την οποία υπέστη εξαιτίας της συμπεριφοράς της εναγόμενης και να καταδικαστεί αυτή στην πληρωμή των δικαστικών τους εξόδων. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή, παραδεκτά ασκηθείσα με νομότυπη και εμπρόθεσμη επίδοσή της στον εναγόμενο εντός προθεσμίας

τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της (άρθρ. 215 § 2 ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 Ν. 4335/2015 και εφαρμόζεται, κατ' άρθρ. 1 άρθρο ένατο παρ. 4 Ν. 4335/2015, επί αγωγών κατατεθειμένων μετά την 01.01.2016, όπως η επίδικη), δοθέντος ότι η αγωγή κατατέθηκε στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου την 30.1.2017 και επιδόθηκε στην εναγόμενη 9.2.2017 (βλ. υπ' αρ. 13/30-1-2017 έκθεση κατάθεσης της υπό κρίση αγωγής, σε συνδυασμό με την υπ' αρ. 4858Δ/9.2.2017 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Ρόδου Γιαννούλας Σταθονίκου) αρμόδια εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, που είναι αρμόδιο καθ' ύλην ως εκ του ύψους του αιτηθέντος ποσού της αποζημίωσης (άρθρ. 18 σε συνδ. με άρθρ. 16 παρ. 1 ΚΠολΔ), και κατά τόπον (άρθρα 33 ΚΠολΔ), κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία, πλην όμως είναι, κατά την κύρια βάση της, νόμω αβάσιμη και εντεύθεν απορριπτέα, καθώς κατά τα εκτιθέμενα στο δικόγραφο αυτής η εναγόμενη προέβη σε καταγγελία της σύμβασης διανομής και συνεπώς, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, η συμβληθείσα πρώτη ενάγουσα έχει μεν δικαίωμα να ζητήσει αποκατάσταση κάθε θετικής και αποθετικής ζημίας που υπέστη από αυτή, όχι όμως και να αξιώσει την εκπλήρωση της σύμβασης, αφού εκλείπουν πλέον οι προϋποθέσεις της σχέσης εμπιστοσύνης που αυτή (σύμβαση) αξιώνει. Ομοίως, απορριπτέα ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας είναι η αγωγή ως προς την πρώτη ενάγουσα και κατά την επικουρική βάση της, καθόσον δεν εκτίθεται στο αγωγικό δικόγραφο σε τι συνίσταται η θετική και η αποθετική ζημία που αυτή υπέστη συνεπεία της καταχρηστικής καταγγελίας της σύμβασης διανομής από την εναγόμενη, προκειμένου να καταστεί εφικτός ο έλεγχος της νομικής και ουσιαστικής βασιμότητας των κονδυλίων αυτών, αντιθέτως, μάλιστα, η ενάγουσα αιτείται το συνολικό ποσό των 250.000 ευρώ δίχως να επιμερίζει αυτό σε ποσά αντιστοιχούντα στη θετική και αποθετική της ζημία και δίχως να προσδιορίζει το περιεχόμενο αυτής. Τέλος, απορριπτέα ως απαράδεκτη ελλείπει ενεργητικής νομιμοποίησης είναι η αγωγή κατά την επικουρική βάση της και ως προς τον δεύτερο ενάγοντα, ενόψει του ότι δικαίωμα να αξιώσει αποζημίωση με βάση τις διατάξεις της αδικοπραξίας λόγω της καταχρηστικής άσκησης του διαπλαστικού δικαιώματος της καταγγελίας της διαρκούς σύμβασης διανομής αναγνωρίζεται εκ του νόμου

δικαστήριο
2017
απορριπτέα
ελλείπει
επικουρική
νομιμοποίησης
δοθέντος
αποκατάσταση
εμπιστοσύνης
συνέπεια
διαφορετική

μικαλαγμένη

μόνο στον συμβληθέντα στην εν λόγω σύμβαση διανομέα (εντολοδόχο) και εν
προκειμένω στην πρώτη εναγόμενη εταιρία και όχι στο καταστατικό όργανο
αυτής, ήτοι στον νόμιμο εκπρόσωπο και διαχειριστή της δεύτερο εναγόμενο.
Κατ' ακολουθία των ανωτέρω πρέπει η αγωγή να απορριφθεί και τα δικαστικά
έξοδα της εναγόμενης να επιβληθούν σε βάρος των εναγόντων λόγω της
ήττας τους (άρθρ. 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά παροδοχή σχετικού
αιτήματος αυτής, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους ενάγοντες στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων
της εναγομένης, τα οποία ορίζει στο ποσό των έξι χιλιάδων (6.000,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στη Ρόδο την

14-6-2018

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίαση στη Ρόδο την 27-6-2018.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ